

opusdei.org

„Jedan Oče naš, dvije Zdravo Marije... i to je sve?”

Alberto, živi u Portu (Portugal),
sin je ribara. Suradnik je Opusa
Dei i govori o ponovnom
otkrivanju sakramenta
ispovijedi nakon 18 godina.

5.08.2021.

Zovem se Alberto. Rođen sam u Gaiji,
Potugalu, prije 52 godine. Moja
obitelj je skromnog podrijetla. Otac je
bio ribar, a majka je prodavala što je
ulovio.

Kad sam bio mlad, bio sam dobar atletičar. Svaki dan sam trenirao na zemljanoj stazi i natjecao se utrkujući se, čak sam išao i na državna prvenstva. Moja specijalnost bila je utrka na 100 metara.

Rođen sam u katoličkoj obitelji, no u dobi od 12 godina prestao sam ići na misu. Odlazio sam samo na sprovode. Sjećam se posjeta pape Ivana Pavla II. Portu i kako sam na televiziji gledao prijenos njegovog dolaska helikopterom u Serra del Pilar. Moja majka je bila sretna, ali mene to nije zanimalo.

Bio sam fasciniran računalima. Kada sam imao 13 godina, dobio sam svoje prvo osobno računalo. Jednog dana sam zamolio majku da mi kupi računalo Timex Sinclair s 8 KB memorije za Božić. Danas bilo koji sat ili jednostavan kalkulator ima više memorije i može učiniti puno više od tog računala.

Također sam jako volio filmove. Veliki sam fan „Ratova zvijezda”. Od mladosti, svaki put kad bi izašao novi nastavak, uštedio bih dovoljno novca da odem u kino pogledati ga.

Bliska veza s morem

Imao sam malo slobodnog vremena. Moj otac me uvijek molio da mu pomognem na njegovom ribarskom brodu tijekom božićnih, uskrasnih i ljetnih praznika. Rekao je da me želi podučiti, u slučaju da padnem razred u školi, kako bih mogao raditi kao ribar.

Oduvijek sam imao blizak odnos s morem. Ribarili smo u rijeci i na moru, na ušću rijeke Douro ili na obali Porta. Kao dijete, odrastao sam među ljudima koji su poznavali more i proveli noći nadajući se dobrom ulovu. Jednog dana, brod koji je bio blizu nas je potonuo. Nikada to nisam zaboravio. Troje ljudi se utopilo te sam pomislio: „Zašto oni, a

ne ja?” Nikad nisam razmišljao o smrti. Ta tema me nije zabrinjavala. Živio sam u sadašnjosti i nisam razmišljao o budućnosti. Mislio sam da sam centar svega te nisam vidio potrebu za Bogom u svom životu.

Moj otac mi je jednom rekao: „Puno uči kako ne bi morao postati ribar kao tvoj otac.” Želio je da postanem liječnik. Ali ja sam prekinuo školovanje kada sam završio srednju školu.

Malo sam znao o crkvenom nauku i moja me udaljenost od vjere dovela do toga da mi se sviđaju osobe koje nisu uvijek bili ispravne. Kako su godine prošle, nisam shvaćao koliko sam se udaljio od Boga. Kada je nešto krenulo po zlu, najlakši izgovor bilo je reći „loša sreća.”

Svoju buduću suprugu Carlu upoznao sam preko drugih prijatelja kada sam imao 18 godina. Zajedno smo počeli izlaziti i često bismo

odlazili na plažu u Salgueiros. Dobro smo razumjeli jedno drugo. Ponekad bih joj kupio cvijeće (voljela je žute tulipane) i često smo išli u kino (posebno na „Ratove zvijezda” kada je bilo moguće), i uživali u sladoledu u ljetnim popodnevim. Tema o braku je došla prirodno te smo se vjenčali u crkvi u Cedofeiti kada smo imali 25 godina.

Božji glas

Počeo sam raditi u administrativnom odjelu na sveučilištu u Portu, a kasnije u bolnici sv. Ante, s idejom o nastavku svog školovanja u budućnosti. 1991. dobio sam ponudu za posao u banci.

U uredu te banke upoznao sam Fernanda. Tijekom ručka ili kave razgovarali smo o svemu. Jednog dana me pozvao da pogledam neke video isječke o svecu. To je bio moj prvi kontakt sa sv. Josemarijom. Uživao sam razgovarati s ljudima koji

su imali dobru kršćansku formaciju. 1998. otišao sam na prvu duhovnu obnovu. Čitao sam knjigu „Objašnjena vjera” Lea J. Tresea. Ta knjiga i tišina duhovne obnove pomogle su mi ponovno čuti Božji glas.

Tijekom duhovne obnove svećenik je bio na raspolaganju za ispovijed. Bilo me sram reći mu da se ne znam ispovjediti. Razgovarao sam s njim, ali se nisam ispovjedio. Postavio sam mu samo par pitanja o knjizi koju sam čitao. Za vrijeme obnove, netko mi je dao drvenu krunicu pa sam zamolio svećenika da je blagoslovi. Još uvijek je nosim sa sobom.

Na toj duhovnoj obnovi, naučio sam sam moliti Oče naš i Zdravo Marijo, molitve koje sam zaboravio. Pri kraju tih dana molitve, ostao sam posljednji u kapeli, blizu oltara. Želio sam zahvaliti za sve što sam primio.

Stigao sam kući sa širokim osmijehom na licu i s radošću koju nisam mogao objasniti. Ništa nije bilo kao prije.

„Moralo se dogoditi jednog dana”

Vrijeme nas oblikuje i, ne shvaćajući to, neizbježno mijenja. Više nismo tako mladi i postajemo zreliji. Sjećam se knjižice, koju još uvijek imam, u kojoj je objašnjen obred ispovijedi. Pomislio sam: „Moralo se dogoditi jednog dana...”

Moj prijatelj Fernando ohrabrio me da vjerujem u Božju milost. Tako sam napokon jednog dana odlučio otići na ispovijed. Nisam se ispovjedio 18 godina. Bio sam nervozan i posramljen, iako sam poznavao svećenika i vjerovao mu. Bio sam u mogućnosti dobro se pripremiti u kapelici, uz pomoć par pitanja kako bih ispitao svoju savjest.

Dan je bio nezaboravan. Na moje zaprepaštenje, svećenik mi je rekao da za pokoru izmolim jedan Oče naš i dvije Zdravo Marije. Upitao sam: „I to je sve?”

Počeo sam ponovo ići na Misu i osjetio sam novu radost u svom životu. Također sam shvatio da ne mogu ovu tajnu držati za sebe. Jednoga dana na poslu netko, s kime se nisam dobro slagao, rekao mi je da mu je otac bolestan. Rekao sam da ću moliti za njega pa me pitao: „Čini li molitva doista išta?” Odgovorio sam: „S Bogom ništa nije nemoguće.” Dva tjedna poslije, otac mu je izašao iz bolnice i odmah me nazvao da mi zahvali.

Drugi prijatelj je izgubio ženu. Pokušao sam ga ohrabriti: „Ako vjerujemo u Boga, trebamo na život gledati kao na putovanje. To je samo 'vidimo se poslije.’” Pogledao me i rekao: „Možda si upravo.”

Danas sam suradnik Opusa Dei.
Sjećam se kako sam jako plakao u
kapelici centra Djela gdje sam otišao
na ispovijed. Izostavio sam Boga iz
svog života 18 godina. Ali On je
uvijek bio tu i sada znam da je sa
mnom.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/jedan-oc-nas-dvije-
zdravo-marije-i-to-je-sve/](https://opusdei.org/hr-hr/article/jedan-oc-nas-dvije-zdravo-marije-i-to-je-sve/) (16.03.2026.)